

UCHWAŁA NR XXIX/374/21
RADY MIEJSKIEJ GMINY MIRSK

z dnia 25 marca 2021 r.

w sprawie skargi na Burmistrza Miasta i Gminy Mirsk

Na podstawie art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 256) w związku z art. 18 „b” ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 713 ze zm.) Rada Miejska Gminy Mirsk uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za zasadną/bezzasadną skargę na Burmistrza Miasta i Gminy Mirsk.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Gminy Mirsk.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej oraz poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy Mirsk.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Gminy Mirsk

Antoni Alchimowicz

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym Rada gminy rozpatruje skargi na działania burmistrza i gminnych jednostek organizacyjnych: wnioski oraz petycje składane przez obywateli opiniuje Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przedstawiając swoje stanowisko Radzie co do zasadności skargi po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji otrzymała pismo dotyczące blokowania drogi wewnętrznej 102/3 z dnia 18.01.2021r. (data wpływu 18.01.2021r.) wraz z pismem przewodnim RMG. 1510.1.2021.2 z dnia 22.01.2021r. Zgodnie z art. 222 k.p.a pismo wstępnie zakwalifikowano jako skargę, ponieważ treść oraz zarzuty wobec Burmistrza o takiej formie świadczyły. Postępowanie skargowe zostało wszczęte, ponieważ skarga nie daje podstaw do wszczęcia postępowania administracyjnego jurysdykcyjnego, które zgodnie z art. 233 kpa (Dz. U. z 2020 r. poz. 256) mogłoby zostać zainicjowane tylko i wyłącznie na skonkretyzowane żądanie strony do właściwego organu administracji publicznej. Wszelka korespondencja opiera się jednak na zawiadomieniach i pismach w żaden sposób nie umożliwiających wszczęcia takiego postępowania.

Z uwagi na konieczność zbadania obszernego materiału oraz wysłuchania stron termin rozpatrzenia skargi został wydłużony do 31.03.2021r. o czym skarżąca została powiadomiona zgodnie z art. 36§1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. k.p.a (Dz. U. z 2020 r. poz. 256). Pierwsze posiedzenie Komisji odbyło się w dniu 16.02.2021r., na którym byli obecni Burmistrz Miasta i Gminy Mirsk, Sekretarz Miasta i Gminy Mirsk oraz sołtys sołectwa Kłopotnica będący właścicielem działki, po której następował przejazd z uwagi na nieprzejezdność drogi 102/3 na odcinku ok. 100m. Powiadomiona została również o posiedzeniu skarżąca P. Iwona Sz. Z uwagi na telefoniczne powiadomienie i dość krótki czas po wysłuchaniu zaproszonych gości postanowiono ponownie zaprosić Panią Iwonę Sz. na kolejne posiedzenie Komisji zaplanowane 03.03.2021r. Zaproszenie zostało wystosowane na dwa tygodnie przed planowanym posiedzeniem Komisji celem zapewnienia odpowiedniego czasu umożliwiającego dotarcie oraz odniesienie się dokładniej do zarzutów stawianych w przedmiotowej skardze. Na pierwszym posiedzeniu Komisji udostępnione zostały materiały bezpośrednio związane ze sporem dotyczącym drogi 102/3 oraz przejazdu przez działkę prywatną 56/4, a także zawiadomienia i pisma wystosowywane przez strony oraz fotografie związane ze sprawą. W dniu 3.03.2021r. odbyło się kolejne posiedzenie Komisji przy udziale Burmistrza Miasta i Gminy Mirsk, Sekretarza Miasta i Gminy Mirsk, a bez udziału skarżącej. Wobec takich okoliczności nie pozostało nic innego jak odnieść się do materiału posiadanego przez Komisję w kontekście stawianych zarzutów.

Pierwszy dotyczył udzielania niepełnych informacji sprzecznych z k.p.a. W opinii Komisji zgodnie z art. 234 pkt1 k.p.a. w sprawie, w której toczy się postępowanie skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu. Z treści tego artykułu wynika więc bezspornie zasada pierwszeństwa postępowania jurysdykcyjnego przed skargowym. W judykaturze panuje też pogląd iż stosownie do przepisu art. 234 pkt.1 k.p.a. zamieszczonego w Dziale VIII – Skargi i wnioski, w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne, skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu.

Żeby móc odnieść zarzut do udzielania niepełnych informacji, sprzecznych z k.p.a. musiałoby toczyć się postępowanie administracyjne wszczęte zgodnie z art. 61§1 k.p.a. a tym samym pismo nie powinno zostać zakwalifikowane jako skarga, a jako zażalenie na niewłaściwe prowadzenie postępowania.

W związku z taką wykładnią oraz bezpodstawnym odniesieniem się do k.p.a. zarzut należy w całości uznać jako bezzasadny.

Kolejny zarzut stawiany przez skarżącą dotyczy udzielania niewłaściwych informacji wprowadzających obywatela w błąd. Należy rozumieć, że musiałaby zostać przedstawiona informacja niezgodna z prawdą, która przyczyniła się do popełnienia błędu czy też wykroczenia na

skutek zaistnienia takiego faktu. Z pisma DrG.7021.40.2020.3 z dnia 05.01.2021r. wynika, że skarżąca została poinformowana na swój wniosek o wszystkich aspektach dotyczących drogi 102/3 w obrębie 0007 Kłopotnica. Została również przedstawiona mapa z przebiegiem drogi opracowana na zlecenie pracowni Syntech. Ponadto przedstawiono informację, że nie ma możliwości zwiększenia kręgu uprawnionych do wjazdu na drogę zakwalifikowaną jako wewnętrzna zgodnie z art.8 ust.1 Ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz. U. 2020. poz. 470). Jedyny mankament w przedstawionej dokumentacji to informacja o wielu wjazdach do lasu z terenu sołectwa Kłopotnica, co nie znajduje całkowitego odzwierciedlenia w mapach. Same wjazdy do lasu wymagają również wybrania innej drogi dojazdowej, a co za tym idzie dalszego przejazdu. Można to traktować jako nieznaczne utrudnienie w codziennym funkcjonowaniu ale klasyfikowanie tego wpisu jako wprowadzającego w błąd nie znajduje odzwierciedlenia w rzeczywistości, a tym samym skłania do uznania również tego zarzutu jako bezzasadny.

Kolejną składową skargi stanowi zarzut na utrudnianie przejazdu przez drogę wewnętrzną 102/3. W kontekście tej sytuacji należy uwzględnić wniosek właściciela działki 56/4, który wpłynął w dniu 20.10.2020r. z prośbą o ustawienie zakazu wjazdu za wyjątkiem właścicieli gruntów, służb ratunkowych i leśnych na teren prywatny degradowany częstymi przejazdami. Właściciel działki nie ma prawnie ustanowionej służebności drogowej na swojej działce, a podnoszona przez skarżącą kwestia zasiedzenia na skutek stałego przejazdu przez prywatny teren nie znajduje odzwierciedlenia w żadnych przepisach prawa. W kontekście służebności drogowej drogi koniecznej mają zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego, a jej ustanowienie wymaga umowy w formie aktu notarialnego albo orzeczeniem sądu powszechnego. Zarzut ten odnosi się również do zarzutu poprzedniego w związku z domaganiem się zwiększenia kręgu uprawnionych do korzystania z drogi oraz w kontekście stanu faktycznego z części działki 56/4.

Swoją zasadność znalazłby wniosek o udrożnienie drogi czy poprawę stanu faktycznego.

W kontekście zarzutu o złośliwość oraz utrudnianie przejazdu przez drogę, która zgodnie ze stanem faktycznym jest nieprzejezdna na odcinku ok. 100 m Komisja nie znajduje zasadności.

W odniesieniu do zarzutu w myśl art. 231 Kodeksu Karnego o niewypełnieniu swoich obowiązków ustawowych, Komisja nie widzi żadnych podstaw do rozpatrywania skargi w tym zakresie. Takie sformułowanie wymagałoby postawienia zarzutu przez uprawnione do tego organy. Powoływanie się na przepisy Kodeksu Karnego jest tożsame z podejrzeniem nadużycia uprawnień w przedmiotowej sprawie, co nie może w żaden sposób być oceniane przez kogokolwiek nieuprawnionego, w tym również skarżącą. Z kolei zgłoszenie bezpodstawnych oraz nieprawdziwych oskarżeń do odpowiednich organów może spowodować postępowanie sądowe wobec zgłaszającego. Dlatego, skarżący w tej kwestii ma możliwość zgodnie z art. 304§ KK powiadomić właściwe organy.

Po dokładnym przeanalizowaniu skargi wraz z całą dokumentacją Komisja Skarg, Wniosków i Petycji opiniuje skargę jako bezzasadną pod każdym względem i wnosi o podjęcie uchwały uznającej skargę na Burmistrza Miasta i Gminy Mirsk jako bezzasadną.

Za takim stanowiskiem opowiedziało się 3 członków Komisji przy jednym głosie wstrzymującym.

Przewodniczący Rady Miejskiej Gminy Mirsk

Antoni Alchimowicz